

УДК 811.521+811.531+811.581]-042.2

Відмінні та спільні риси східних мов

Козуб О.О.

ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка», магістрант
Наук.керівник – Малахова Ю.В.,
викладач кафедри східних мов

Данна стаття являє собою спробу виокремити спільні та відмінні риси східних мов. Предметом даного дослідження являються китайська, японська та корейська мови. За наше тисячоліття знання жодної мови не цінувалося так як знання і вміння говорити однією зі східних мов. Адже китайська, японська та корейські мови вважаються одними з найскладніших в світі. Та досліджуючи тему відмінних та спільних рис китайської, японської та корейської мов всіма доступними нам ресурсами, ми не знайшли жодного україномовного джерела з цього питання, що дає нам право зробити висновок, що дана тема являється унікально актуальною в україномовному просторі.

Очевидним фактом є те, що мови-сусіди впливають один на одного і кожна країна являється тому прикладом. Так іспанська впливає на італійську, німецька - на фламандську, польська на українську і так далі. І східні мови не являються виключенням. Китайська є праматір'ю всіх східно-азіатських мов, і приблизно одна п'ята населення світу говорить на ньому в тій чи іншій формі. Так, китайська писемність була передана в Корею, а потім через корейського посла китайські ієрогліфи в трактатах по філософії були привезені та передані Японії. Адже, до 4-го століття нашої ери у Японії не було власної системи письма, і вона поступово почала приймати китайський сценарій, об'єднуючи китайські ієрогліфи в їх власний японський стиль. Таким чином, хоча кожна з цих країн була само-ізольована від всього світу і займалася в період ізоляції розвитком своєї власної як культури так і мови, але все ж таки, ми можемо побачити і почути як в Японії так і в Кореї споконвічно китайські слова. І ми можемо зробити висновок, що найбільший вплив на японську та корейську мови справила саме китайська. Тож, через цей історичний факт ми спробуємо визначити на скільки далеко знаходиться одна мова від одної та що ж все таки залишається спільним.

Існує велика різноманітність основних східно азіатських тріо мов: китайської, корейської та японської, але існують і деякі внутрішні

зв'язки. Варто зосередитися на граматиці, мови, читанні та письмі, щоб отримати об'єктивний порівняльний погляд на дану тріаду мов.[1]

Китайська мова:

Зовнішній вигляд знаків: квадратні, складні.

Звуки: гучні, сильні, агресивні, пунктуальні

Грамматика.) На відміну від європейських мов, форма слів в китайській мові не змінюється. Слова в китайській мові мають одну і ту ж форму, незалежно від того що вони позначають і яке положення займають у реченні. Дієслова в китайській мові не відмінюються, а прикметники не узгоджуються з іменниками. Згідно з правилами китайської граматики, слово - це слово.[2,3]

Китайська мова - це схема. Підмет - присудок - додаток», тільки в такому порядку розставляємо непорушну основу. Решта слова будуть нанизуватися, як намистинки, на вже існуючу канву.[4]

Американський лінгвіст виділив 6 видів базових схем порядку побудови речення: SOV, SVO, VSO, VOS, OVS, OSV.

За американським лінгвістом Джозефом Гринбергом, домінуюча схема побудови речення китайської мови – (SVO) Суб'єкт – Дія – Об'єкт

Приклад: 张 收到了 一封 信。

Zhāng shōudào-le yī-fēng xìn.

Чжан получил один письмо

Чжан получил письмо.[5]

У китайському широко використовуються різноманітні службові слова, багато хто з яких можуть мати також і самостійне значення. Наприклад, минулий час показується окремим словом; місцезнаходження позначається за допомогою 在 [zài]; союз «і/та» в китайській мові найчастіше позначається словом 和 [hé], однак воно може з'єднувати лише іменники, а не дієслова або інші частини мови; присвійна частка позначається 的 [de] і т.д.

Приклади: 我在这里。wǒ zài zhèlǐ. Я тут.

这是你的。zhè shì nǐde. Це твоє.

我和我哥哥要去北京。wǒ hé wǒ gēgē yào qù běijīng. Мій брат і я збираємось в Пекін.

Говоріння. Насправді, земля червоного дракона має найстарішу розмовну мову, що використовується в даний час в світі понад 3000 років. Говоріння на китайському включає інтонації, які можуть бути дуже складними. Інтонація в китайській мові змінює значення слів і фраз. Так, наприклад, в мандарині кожна голосна має 4 типи читання або тони: спадний, висхідний, плато, трамплін.

Основний фонетичної одиницею китайської мови є склад. Склад складається з приголосної частини - ініціали (声母, shēng mǔ) - на початку складу і гласною частині - Фіналі (韵母, yùn mǔ) - в кінці складу, а також тони. У сучасному путунхуа налічується близько 400 основних складів. Для запису звуків китайської мови використовується фонетичний алфавіт піньїнь (拼音, pīn yīn) - Транскрипційні система на основі латинського алфавіту.

Наприклад, слово "ма", тому у них позначає 4 зовсім різні речі.

ма (媽 - мати), ма (麻 - конопля), ма (馬 - кінь) і ма (罵 - лаяти) - дуже важливо зрозуміти їх правильно, інакше ви можете в кінцевому підсумку назвати свою маму конем або ще гірше!

Китайська інтонація - це допомога і перешкода для тих, хто вивчає її на усному мовленні, тому що якби на китайському говорили тільки усно, було б дуже важко розрізнити багато фраз. Коли звикаєш до тональної структури китайської мови, стає легше говорити дуже швидко.[1]

Читання/Письмо.

我很高兴跟你见面 - 见面 ě ě g o x ě P ĭ à mǐ P - (піньїнь) – приємно познайомитися.(на мандарині)

我很高兴跟你见面 (спрощений китайський - використовується в материковому Китаї)

很高兴跟你见面 (традиційний китайський - використовується в Гонконзі, Макао і Тайваню) [5]

У китайській мові існують два види ієрогліфів - традиційні та спрощені ієрогліфи. Класичний китайський - мова стародавнього Китаю, в основу якого покладено написання більш складних ієрогліфів. Спрощена китайська, так званий мандарин, загальний китайську мову, має спрощені ієрогліфи.

Раніше стародавні китайці писали зверху вниз, справа наліво, але після культурної революції в Китаї традиційний китайську мову став більш модернізованим і тепер написаний горизонтально.

Найбільш поширеним видом китайської мови є мандарин. Ідея, що всі китайські ієрогліфи є графічними, є хибною: більшість символів складаються з семантичного елемента, який вказує значення, і фонетичного елемента, який вказує на вимову. Проте, вам потрібно вивчити приголомшливі 3000, просто щоб прочитати газету. [6] Щоб повністю зрозуміти китайську мову, необхідне знання 3 тис.- 4 тис. ієрогліфів з 50 тис. нових разом з застарілими. [1]

Японська мова:

Зовнішній вигляд знаків: хвилястий, милий, круглі

Звуки: м'які, жіночні, стримані, евфонічні

Граматика. Японська мова відрізняється від інших поширених мов тим, що в ньому існують жіночий (女言葉 "онна котоба" - "жіночі слова" або 女性語 "дзёсеіго" - "жіночий мову") і чоловічий стилі спілкування, які формується у японських дітей до трьох років. Використання того чи іншого стилю спілкування не відноситься до поняття граматичного роду, як "він" або "вона" в українській мові, а обумовлений поділом ролей статей в японському суспільстві.

Приклади: Займенник «Я»

Жіночий стиль: あたし (atashi), あたくし (atakushi), あたい (atai)

Чоловічий стиль: 僕 [ぼく (boku)], 俺 [おれ (ore)], 俺 [わし (washi)], 我輩, 吾輩 [わがはい (wagahai)], 俺様 [おれさま (oresama)], 我, 吾 [われ (ware)]

Нейтральний стиль: 私 [わたし (watashi)], わたくし (watakushi), 自分 [じぶん (jibun)], うち (uchi)

Також, в японському ввічливість виражається граматично вибором слів як з займенниками та граматичними конструкціями. Наприклад, займенник 俺 [おれ (ore)] – я, в використанні жінкою буде звучати дуже нагло, та грубо.

В японській використовуються частки в реченні, які слідує після слова яке вони змінюють. Всі частинки записуються хіраганом. Японська мова взагалі схематична, структурна, використовую граматичні конструкції.

Приклади: は (wa), が (ga): покажчики іменників
きみ は つよい (kimi wa tsuyoi): "Ти - сильний";

を (wo): показчик об'єкта дії

ねこがみずをのんでいます (neko ga mizu wo nonde imasu): "Кошка п'є воду";

の (no): присвійний (родовий) відмінок

かれのとけい (kare no tokei): "Його часи"

に (ni): показчик прислівника, と (to): об'єднувача частка ("і", "разом з", "коли", "якщо") і т.д.

Частки це те, що взагалі скріплює слова в реченні. Частки використовуються щоб висловити: в, до, от, с, і, хочу, до того часу як, від, із, після, також, якщо, коли, разом, куди і т.д. Також при твердженні, запереченні, майбутньому або минулому часі змінюються кінцева частка дієслів та прислівників, а прислівники, в свою чергу, поділяються на –і прислівники та –на прислівники, а дієслова поділяються ще на 3 групи для відмінювання часу і на 5 основ і т.д.

За американським лінгвістом Джозефом Гринбергом, домінуюча схема побудови речення японської мови – (SOV) Суб'єкт – Об'єкт – Дія

Приклад: 私 は 本 を 読みました。

Watashi wa hon wo yomimashita.

Я книга прочитав(ла)

Я прочитав(ла) книгу.[5]

Говоріння. Японська мова володіє відносно невеликим звуковим інвентарем, але відрізняється великою кількістю місцевих діалектів. Японці відчують деякі труднощі при проголошенні букви «р», оскільки немає прямого відповідного звуку і в основному виходить щось посередині між «р» та «л». Існує особлива майстерність відмінностей по висоті звуку, які є у носіїв японської мови, але здебільшого це відносно легкий спосіб вимови. Немає різниці в тому, як вимовляються комбінації голосних і приголосних. Фонетично, є тільки 5 голосних на японській мові «А І У Е О» та комбінації з приголосними «К, Н, С, М, Н, Р, Т», наприклад: ка,кі,ку,ке,ко,ра,рі,ру,ре,ро... і всі їхні звуки англійською мовою. За повідомленнями, це один із самих природних азіатських мов для мовця англійською.[1]

Читання/Письмо.

初めまして – Hajimemashite (ромадзі) - радий з вами познайомитися.

В японській мові існує три види писемності: кандзі (漢字) та дві азбуки: хірагана(ひらがな) і катакана(カタカナ) , які складаються з 46 фонетичних складів, які насправді є спрощеними китайськими ієрогліфами, які були злегка змінені для формування фонетичного шрифту. Хірагана володіє всіма звуками, які ви можете видавати на японській мові, катакана використовується в основному для запозичених слів, особливо з англійської. Міжнародна транскрипція японської писемності називається: ромадзі. Багато хто говорить, що японське читання вимагає знання меншої кількості символів, ніж китайський, для досягнення грамотності, але також і те, що кілька наборів символів потрібно часто комбінувати, що складно.[1]

Приклади: 太郎 (ієрогліфи)は(хірагана)ミキ(катакана)を見ました (хірагана); (たろうはみきをみました)-те саме, але хіраганою. Так пишуть зазвичай дитячі книги для дошкільнят, поки вони ще не вчили ієрогліфи.

Корейська мова:

Зовнішній вигляд знаків: кутові, овальні і прямі, літерні

Звуки: гладкі, мелодійні, що повторюються, звивисті

Граматика. Граматика корейської мови сильно відрізняється від граматики слов'янських або романо-германських мов. Подібність і аналогію можна провести між японською і корейською мовами в даному випадку. Що не дивно, втім. Колись Японські острови примикали до Корейського півострова. І є гіпотези, які стверджують, що японці - це ті ж корейці, тільки заселили острова. Граматика цих двох країн побудована докорінно на незмінності імені іменника і використанні величезної кількості граматичних закінчень. Основи корейської граматики:

Завершальні закінчення (чонгьольтхо). Це закінчення, які завершують речення. Приєднуються до присудка, яке стоїть завжди в кінці. Присудок може бути виражене іменником або дієсловом / прикметником.

Сполучні закінчення (уонгьельтхо)

Ці закінчення з'єднують прості речення в складі складного за змістом. Несуть різноманітні значення: причини, умови, протиставлення і т.д.

Вступні слова. Стоять на початку пропозиції і утворюються шляхом додавання сполучних закінчень до займенника **그렇다** (киротха). З'єднують дві пропозиції за змістом.

Стилі мови. Залежно від обраного стилю мови, змінюються і граматичні закінчення. Чим довше закінчення, тим з більшою повагою мова. У ввічливого стилю є своя атрибутика - різні поважні суфікси або використання альтернативних важливих слів замість звичних простих. Детальніше про стилях мови тут

Час. Час в корейській мові - сьогодення, минуле і майбутнє, а також даний продовжене і стан результату дії.

Нахилення. Спонукальне і наказовий способу, а також їх негативні варіанти.

Питальні слова. Хто? Що? Де? Куди? ... Найчастіше використовуються для здавна спеціальних питань. А в оповідних пропозиціях набувають сенсу хтось, щось, дець, кудись..

무엇? (mueot?) - Що?; 뭐? (mwo?) – Що?; 어디? (eodi?) - Де?; 누구? (nugu?) – Хто?

언제? (eonje?) – Коли?; 무슨? (museun?) – Котрий?; 얼마? (eolma?) – Скільки?

Відмінки. Відмінки в корейській мові - закінчення іменників (але не тільки, також числівників і навіть говірок), показують на роль слова в реченні або надає певний сенс. [7]

За американським лінгвістом Джозефом Гринбергом, домінуюча схема побудови речення корейської мови як і в японській – (SOV) Суб'єкт – Об'єкт – Дія

Приклад: 남자가 고릴라를 쏘다
nam-ja-ga go-gil-la-reul sswat-da
Человек гориллу убил
Человек убил горрилу [8]

모르겠습니다 –moreugetseumnida-Я не розумію

알겠습니다 (algetseumnida) – Я розумію

Говоріння. В корейском много звуков, котрих немає в японському та китайському. Такие звуки состоят только из гласных, например, 어 («eo») и 의 («ui»); или из двойных согласных: ss («ss») или bb («bb»). А также есть слоги, которые оканчиваются на согласную, например, bwек («bwek»).

Корейський не має тонів, але замість цього має важкі звуки, такі як «EO», який є гібридом «o / e», і «er» звук, який досить гортанний. Багато слова закінчуються на «l», корейське закінчення словом «l» звучить як англійське початок слова «l». Так що більше звучить як «ле», ніж як «ель».[1]

Читання/Письмо.

습니다 반갑 습니다 - Mannaseo bangapseumnida (ромадзя) – приємно познайомитися.

Незважаючи на те, що корейська мова також є похідним від китайської мови, його легше читати, ніж китайський або японський, оскільки в ньому є алфавіт (званий хангиль), що містить 24 приголосних і голосних. Однак замість того, щоб бути написаними послідовно, як букви латинського алфавіту, літери хангиль згруповані в блоки, такі як 한 хан; кожен з цих блоків записує склад, що складається з трьох різних букв: ㅎ h, ㅣ a і ㄴ n.

Корея розташована географічно близько до Китаю, і тому не дивно, що корейську мову також прийняв китайські ієрогліфи. У Кореї був свій розмовна мова, але не система письма, і тому корейську мову «запозичив» китайські ієрогліфи. До 15-го століття це призвело до того, що Корея створила свій власний письмова мова, щоб підвищити грамотність серед простих людей. Хангиль легше читати і писати, ніж більшість азіатських мов, так як символи являють собою не короткі фрази, а окремі літери. Замість різних символів для ka / ki / ku / sa / shi / su / і т. Д., Є один символ кожен для k, s, a, i, u і т.

Приклади речень:

감사합니다 – Kam-sa-ham-ni-da – Дякую

죄송합니다/미안합니다 – Chway-seong-ham-ni-da/Mi-an-ham-ni-da –
Прошу пробачення

Тож, коротко підсумовуючи, можемо зробити висновок, що корейська є найпростіша з трьох азійських мов для читання, тому що система письма - це алфавіт. Корейська пишеться на хангиль, оригінальному і унікальному корейському фонетичному листі. Проте, як і в японській щонайменше 50% слів чітко ідентифікуються як такі, що китайське походження. Тож, дуже цікаво звернути увагу на схожість лексики китайської, японської та корейської через вагомий вплив Китаю:

約束 («yaku-soku») 약속 («yak-sok») – обіцянка;

關係 («kan-kei») 관계 («gwan-gye») – відносини;

人間 («nin-gen») 인간 («in-gan») – людина;

未来 («mi-rai») 미래 («mi-lae») – майбутнє;

Подібна схожість можна пояснити. Справа в тому, що корейська та японська, давним-давно запозичили лексику з китайської мови. Згодом звучання китайських слів стало відрізнятися від того, як їх виголошували в корейській та японській через фонетичні особливості мов.

Щодо символів, то кандзі являються надзвичайно складними і використовуються як в китайській так і в японській мовах. Одне з основних відмінностей між цими двома мовами полягає в тому, що на китайській мові використовується набагато більше символів кандзі, ніж на японському. Хоча 80% символів кандзі використовуються на обох мовах і зазвичай мають однакове значення. Інша схожість між символами кандзі, використовуваними в китайській і японській мовах, полягає в тому, що вони виглядають абсолютно однаково, що робить досить важким побачити відмінності між ними. Також відмінністю в корейській та японській мові від китайської полягає в тому, що в цих мовах використовуються рівні мовленнєвої ввічливості, що може проявлятися навіть на граматиці. Однак по тональності більш переважає китайська мова. З чисто граматичної точки зору корейська мова з японською мають більше схожих структур пропозицій і слів, ніж з китайською. [2] У китайській та корейській немає роду, числа, артиклів і дієвідмін. В японській мові така граMATика присутня. Тож, робимо висновок, що найбільший вплив на дану тріаду зробила китайська мова, хоча якщо порівнювати, то японська та корейська мають більше спільного ніж з

китайською, що підтверджує гіпотезу про те, що японці- це ті ж корейці, тільки заселили острова.

Список використаної літератури

1. Chinese, Japanese, Korean: A Language Comparison.

URL: <https://bilingua.io/chinese-japanese-korean-language-compariso>

2. 12 особенностей изучения китайского языка.

URL: <https://1way-to-english.livejournal.com/449402.html>

3. Энциклопедия языков: 5 главных правил грамматики китайского языка.

URL: <https://langopedia.ru/2015/02/10/5-rules-of-chinesegrammar/amp/#rule4>

4. Основа китайской грамматики или с чего надо начать изу/чение китайского языка вообще.

URL: <https://hscake.ru/основа-китайской-грамматики-чег/>

5. Википедия: Типология порядка слов.

URL: https://ru.wikipedia.org/wiki/Типология_порядка_слов

6. How To Tell The Difference Between Asian Languages.

URL: <https://randomwire.com/how-to-tell-the-difference-between-asian-languages/>

7. Школа корейского языка «Кими»: Грамматика корейского языка. Правила

URL: <http://kimi-school.ru/baza-znanij/grammatika-korejskogo-yazyka/>

8. Что общего у японского языка с корейским.

URL: https://konnichiwa.ru/page_amp/2210/

Автор: Козуб О.О.

Назва статті: Відмінні та спільні риси східних мов

Анотація: Дослідження полягає в тому, щоб порівняти основні риси китайської, японської та корейської мов. І зважаючи на те, що країни даних мов являються сусідами, а сусідні країни завжди мають вплив один на одну, виявити вплив якої мови переважає серед даної тріади. Та, оскільки в українському просторі джерела за даною темою відсутні ставимо за мету зацікавити та розвинути бажання до вивчення та дослідження східних мов.

Ключові слова: кандзі, хангиль, ромадзі, пінїнь, хірагана, катакана.

Автор: Козуб Е.А.

Название статьи: Отличительные и общие черты восточных языков

Аннотация: Исследования заключается в том, чтобы сравнить основные черты китайского, японского и корейского языка. И беря во внимание то, что страны данных языков являются соседями, а соседние страны всегда имеют влияние друг на друга, выявить уровень воздействия языка, который преобладает среди данной триады. Но поскольку в украинском пространстве источники по данной теме отсутствуют ставим целью заинтересовать и развить желание к изучению и исследованию восточных языков.

Ключевые слова: кандзи, хангиль, ромадзи, пиньинь, хирагана, катакана.

Author: Kozub O.O.

Article title: Distinctive and common features of oriental languages

Abstract: Research is to compare the main features of Chinese, Japanese and Korean. And taking into account the fact that the countries of these languages are neighbors, and neighboring countries always have influence on each other, to reveal the level of influence of the language that prevails among this triad. But since there are no sources on this topic in the Ukrainian space, also we set the goal to interest and develop a desire to study and study Oriental languages.

Key words: kanji, hangil, romaji, pingyin, hiragana, katakana.